

I Księga Kronik

Rozdział 12

1. Ci przyszli do Dawida w Cyklag, gdy jeszcze krył się przed Saulem, synem Kiswa; gdyż oni, pomiędzy mocarzami, przychodzili z pomocą w bitwie. 2. Byli zaopatrzeni w łuk, więc prawą i lewą ręką rzucali kamieniami oraz strzelali z łuku, a pochodzili z braci Saula, z Beniamina: 3. Przywódca Achiezer i Joaz, synowie Szemai Gibeatyty oraz Jeziel i Pelet, synowie Azmaweta, nadto Beraka i Jehu Anatotczyk; 4. Jiszmajasz, Gibeonita, mężny pomiędzy trzydziestoma i będący przełożonym nad trzydziestoma; nadto Jeremjasz, Jachaziel, Jochanan i Jozabad Gederatyty; 5. Eleuzaj, Jerimot, Bealiasz, Szemarjasz i Szefatja Charufita; 6. Elkana, Jiszszijasz, Azarel, Joezer, Jaszobeam Korachita; 7. i Joela oraz Zebadjasz, synowie Jerochama z Gedor. 8. A z pokolenia Gada zbiegli na puszcze, do Dawida, na miejsce obronne, wielcy mężowie, mężowie sposobni do boju, noszący tarczę i włócznię, których twarze były jak lwie oblicza, a byli szybcy jak sarny po górach. 9. Abiezryda przywódca, Obadjasz drugi, Eliab trzeci, 10. Miszmana czwarty, Jeremjasz piąty, 11. Attaj szósty, Eliel siódmy, 12. Jochanan ósmy, Elzebad dziewiąty, 13. Jeremjasz – dziesiąty i Makbannaj jedenasty. 14. Ci byli z synów Gada, dowódcy wojska, jeden mniejszy niż mały, a większy od tysiąca. 15. To ci, którzy pierwszego miesiąca przeszli Jarden, gdy wylał on ze wszystkich swych brzegów; oraz wygnali wszystkich z dolin, na wschód oraz na zachód. 16. Do Dawida, do miejsca obronnego przyszli także inni z synów Beniamina i z Judy. 17. Więc Dawid wyszedł naprzeciwko i odpowiadając, rzekł im: Jeśli przysłuchacie się do mnie w pokoju, by mnie ratować, moje serce złączy się z wami; ale jeśli przysłuchacie się, by mnie wydać moim nieprzyjaciołom choć nie ma we mnie nieprawości niech to zobaczy Bóg naszych ojców, i niechaj decyduje. 18. Wtedy Duch przyoblekł się Amasjaszem, przedniejszym pomiędzy dowódcami, więc powiedział: Twój jesteście, o Dawidzie! Z tobą, synu Iszaja! Pokój, pokój tobie i pokój dla twoich pomocników; gdyż ci pomaga twój Bóg. Zatem Dawid ich przyjął i powierzył im dowództwo wojska. 19. Zaś kiedy ciągnął z Pelisztynami na wojnę przeciwko Saulowi, rzucili się do Dawida z pokolenia Menaszy – gdyż oni im nie pomogli. Bo pelisztynscy książęta, po radzie, odesłali go, mówiąc: Z naszymi głowami odejdzie do swego pana, Saula. 20. Lecz kiedy szedł do Cyklagu, z Manaszy uciekli do niego: Adna, Jozabad, Jediel, Michaja, Jozabad, Elihu i Silletaj, oraz dowódcy nad tysiącami w pokoleniu Manaszy. 21. To oni, oprócz Dawida, udzielili wsparcia razem z zastępami; bo wszyscy byli mężni i dlatego stali się dowódcami w jego wojsku. 22. Wręcz w każdy dzień przychodzili do Dawida w celu pomocy, aż wojsko stało się wielkie jak wojsko Boga. 23. A taka jest liczba przedniejszych, gotowych do boju, którzy w Hebronie przybyli do Dawida, by na niego przenieść królestwo Saula, według słowa WIEKUISTEGO. 24. Z synów Judy, noszących tarczę i włócznię sześć tysięcy osiemset gotowych do boju. 25. Z synów Szymeona, mężnych w boju siedem tysięcy sto. 26. Z synów Lewiego cztery tysiące sześćset. 27. Także Jehojada, przedniejszy z synów Ahrona, a z nim trzy tysiące siedmuset. 28. Nadto młodzieniec Cadok, mężny rycerz, i z domu jego ojca

dwudziestu dwóch przywódców. **29.** A z synów Binjamina, braci Saula trzy tysiące; gdyż jeszcze wielka ich część pilnowała ochrony domu Saula. **30.** A z synów Efraima dwadzieścia tysięcy osiemset mężnych ludzi, mężów sławnych w domach ich ojców. **31.** Zaś z połowy pokolenia Manaszy osiemnaście tysięcy tych, co byli wyznaczeni z imion, aby przyszli i Dawida ustanowili królem. **32.** A z synów Issachara, co umieli rozeznawać czasy; tak, że wiedzieli, co ma czynić Israel – dwustu przywódców; zaś wszyscy ich bracia byli w ich radzie. **33.** Natomiast z pokolenia Zebuluna, tych, co wychodzili na wojnę, z determinacją w sercu, gotowych do boju każdym wojennym orężem pięćdziesiąt tysięcy. **34.** Zaś z pokolenia Naftalego – tysiąc przywódców, a z nimi, z tarczami i włóczniami, trzydzieści siedem tysięcy. **35.** Z pokolenia Dana dwadzieścia osiem tysięcy sześciuset gotowych do boju. **36.** A z pokolenia Aszera tych, którzy wychodzili na wojnę i umieli się przyszykować do bitwy czterdzieści tysięcy. **37.** Natomiast zza Jardenu, z Reubena, Gada i połowy pokolenia Manaszy sto dwadzieścia tysięcy, z całym zastępem wojennego sprzętu. **38.** Ci wszyscy waleczni mężowie, sprawni do bitwy, ze spokojnym sercem przyszli do Hebronu, by uczynić Dawida królem nad całym Israelem. Nadto i wszyscy inni z Israela byli jednego serca, aby ustanowić Dawida królem. **39.** I byli tam, z Dawidem, trzy dni, jedząc i pijąc; bo bracia im nagotowali. **40.** Także i ci, co byli blisko nich, aż do Issachara, Zebuluna i Naftalego, przynosili na osłach chleby; zaś na wielbłądach, mułach i bykach potrawy, mąki, figi, rodzyunki, wino i oliwę, a nadto wielką obfitość bydła i owiec; bo była radość w Israelu.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012